Să punem început bun în educația copiilor noștri!

Ne-am trădat proprii copii prin alegerile pe care le-am făcut în legătură cu viața noastră. Câți dintre noi nu spunem: „muncesc și agonisesc pentru copii mei, pentru ca să le fie bine și să aibă tot ce le trebuie”. Este și adevăr în cele spuse dar și multă minciună. Este adevăr prin prisma faptului că prioritatea absolută după Dumnezeu este familia, iar copiii sunt rodul iubirii dintre bărbat și femeie, și este firesc să le oferim ce este mai bun, cu orice efort făcut din partea noastră. E firesc ca rodul să primească îngrijirea cea mai bună și moștenirea cea mai aleasă, duhovnicească și materială.

Este, însă, prezentă și minciuna fiindcă ascundem de cele mai multe ori patimi nevindecate și dorința neobosită de înavuțire motivând binele copiilor noștri. Există minciuna fiindcă am schimbat prioritățile punând materia mai presus de „Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui” (Matei 6, 33), învățătura lumească deasupra învățăturilor duhovnicești, iar apoi ne mirăm de ce scumpii noștri copii, pentru care am sacrificat totul, nu vor să audă de Dumnezeu, de părinți și de adevăratele valori ale vieții.

Acum, după rezultatul referendumului care nu este nicidecum o „victorie nedeplină”, ci un eșec deplin al propriilor noastre alegeri și acțiuni, ar trebui să luăm în serios problema educației propriilor copii pentru a nu-i pierde în obscuritatea ideologiei de gen care se propune cu forță societății și familiei. Avem șansa, dacă ne-am trezit la realitate și am înțeles pericolele acestei pseudo-culturi, să punem început bun vieții noastre și să fim preocupați cu adevărat de binele copiilor, oferindu-le, prin educație și catehizare, valorile care împlinesc și însoțesc omul pe toate palierele existenței. E momentul în care se cere ca să învățăm să ne rugăm cu copiii noștri, să-i împărtășim cu Sfintele Taine, să îi ducem la duhovnici pentru Spovedanie după împlinirea vârstei de șapte ani, să-i ajutăm să descopere frumusețea Sfântei Liturghii și iubirea lui Dumnezeu în Biserică, în familie și în societatea în care trăim, fiindu-le noi înșine exemple de viețuire.

Altfel, rodul moștenirii noastre se va usca, vasul se va sparge și întunericul se va lăsa pe locul în care ar trebuie să fie lumina lui Hristos.

Să fim bucuroși în Domnul și cu bună nădejde că vom fi ajutați, atât noi, cât și copiii noștri, după modul în care vom învăța să conlucrăm cu Harul lui Dumnezeu și vom participa la viața Bisericii lui Hristos cu bună înțelegere și ziditoare cunoaștere a iubirii lui Dumnezeu!

Preot Claudiu Buză

19 octombrie 2018, Sfântul Prooroc Ioil